

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Dancs Gergely ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. felperesnek** a dr. Baka Levente ügyvéd által képviselt **alperes** ellen vételár visszafizetésére kötelezés iránti perében a Zala Megyei Bíróság 2009. szeptember 12. napján kelt 4.G.40.144/2008/27. számú ítélete ellen az I-II.r. felperes részéről 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatja, kötelezi az alperest, hogy 30 napon belül a II.r. felperes székhelyére történő teljesítéssel szállítson le a II.r. felperesnek 23.600 kg kristálycukrot, 3.806.208,- (Hárommillió-nyolcszázhaty-ezer-kettőszáznyolc) Ft értékben.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. felperesnek 11.300.000,- (Tizenegymillió-háromszáz) Ft összeget és ennek 2008. augusztus 4. napjától számított kamatát, amelynek mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összege.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. felperesnek 600.000,- (Hatszáz-ezer) Ft elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 900.000,- (Kilencszáz-ezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Köteles megfizetni az alperes a II.r. felperesnek 15 napon belül 200.000,- (Kettőszáz-ezer) Ft másodfokú perköltséget és viselje a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes kereseti kérelmét elutasította és egyetemlegesen kötelezte a felpereseket 900.000,-Ft illeték állam javára való megfizetésére, továbbá alperes részére összesen 616.000,-Ft összegű perköltség egyetemleges megfizetésére.

Az elutasított kereseti kérelem arra irányult, hogy a bíróság a Ptk. 365. §. alapján kötelezze az alperest 23.600 kg kristálycukor II.r. felperes részére történő tulajdonba adására, továbbá 11.300.000,-Ft összegnek és ennek részösszegei után 2003. július 24. napjától járó törvényes késedelmi kamatoknak a II.r. felperes részére történő megfizetésére. Másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás címén kérte alperes kötelezését 15.106.208,-Ft tőke és az egyes részösszegek után eltérő időponttól számított késedelmi kamat, továbbá perköltség megfizetésére.

Követelésük ténybeli alapjaként előadták, hogy I.r. felperes és az alperes között **"D"** közreműködésével kristálycukor vásárlásra vonatkozó megállapodás jött létre, amelynek alapján az I.r. felperes összesen 15.106.208,-Ft vételárat fizetett meg az alperes részére. Felperesi álláspont szerint az alperes a felek közti adásvételi szerződést nem teljesítette. I.r. felperes 2003. július 23. napján 3.806.208,-Ft-ot utalt át az alperes részére, aki az ennek megfelelő 23.600 kg kristálycukrot a felperes részére nem szállította le, ezért ezen összeg tekintetében a felperesek a cukor tulajdonba adását kérték. Az I.r. felperes által kifizetett 11.300.000,-Ft tekintetében a felperes álláspontja szerint a felek közti adásvételi szerződés lehetetlenült, így kérte, hogy az elszámolás körében kötelezze a bíróság az alperest 11.300.000,-Ft visszafizetésére.

Alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a 15.106.208,-Ft összeget átvette, azonban a felperes megbízottjaként eljáró **"D"** utasítására a megfelelő értékű cukrot az általa meghatározott cégekhez szállította le, azaz a szerződést teljesítette.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint alperesnek sikerült bizonyítania azon állítását, hogy a felek közt létrejött adásvételi szerződés teljesítette oly módon, hogy az I.r.felperes által kifizetett vételárnak megfelelő cukrot az I.r. felperes megbízottjaként eljáró **"D"** rendelkezésére bocsátotta. A bíróság álláspontját **"A"**, **"B"** és **"C"** tanúvallomására alapította. Hivatkozott a Székesfehérvári Városi Bíróság 12.G.334/2009/2. számú ítéletére, amely **"D"** csalás bűntette miatt felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte a perbeli tényálláshoz hasonló tényállás alapján.

A bíróság kifejtette, az okirati bizonyítékok, továbbá a három tanú vallomása egyértelműen alátámasztja, hogy alperes teljesítette a felek közti adásvételi szerződést azzal, hogy a kifizetett vételár értékének megfelelő cukrot **"D"** rendelkezésére bocsátotta, aki ezután intézkedett annak elszállításáról különböző cégekhez. Az elsőfokú bíróság döntését a Ptk. 219. §. (1) , 479. §. (2), 365. §. (1) és 361. §. (1) bekezdésére alapította.

Az ítélet ellen felperesek éltek fellebbezéssel. Kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a kereseti kérelemnek adjon helyt, alperest marasztalja perköltségben. Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül, iratellenesen állapította meg és annak alapján helytelen jogi következtetést vont le. Rámutattak arra, hogy a meghallgatott tanúk konkrét dátumokról, összegekről, mennyiségekről nyilatkozni nem tudtak. Utaltak arra, hogy **"C"** is az egy kamionnyi cukor tekintetében nyilatkozott úgy, hogy azt **"D"** utasítása szerint szállították le. A további

mennyiségek tekintetében információval nem rendelkezett. Rámutatott a fellebbezés arra is, hogy az okirati bizonyítékok sem támasztják alá, hogy a felperes által megfizetett vételárral az alperes miként rendelkezett, ki kinek az utasítására, mennyi árut és hova szállított.

A fellebbezés kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatásával ellentétesen hozta meg és indokolta ítéletét. A perben kizárólag az nyert bizonyítást, hogy a felek között cukor szállítására nézve szerződés jött létre, amelynek alapján I.r. felperes megfizetett az alperesnek 15.106.208,-Ft összeget. Ehhez képest alperes a részéről történő teljesítést nem tudta igazolni. Nem nyert bizonyítást az sem, hogy I.r. felperes megbízottjaként eljáró "D" konkrétan adott-e és milyen utasítást az alperesnek a cukor elszállítására vonatkozóan.

A fellebbezés megalapozott.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat azonban helytelenül értékelte, a tényállást tévesen állapította meg, így az abból levont jogi következtetései sem helytállóak.

A felek egyezően adták elő, hogy a 2003. évben köztük cukorszállításra vonatkozó üzleti kapcsolat állt fenn, amelyre tekintettel a felperes összesen 15.106.208,-Ft összeget fizetett meg az alperes részére. Ezt támasztották alá a fizetési meghagyás mellékleteként csatolt bankszámlakivonatok, valamint készpénz-befizetési bizonylatok is.

Helytállóan tájékoztatta az elsőfokú bíróság a Pp. 3. §. (3) bekezdése értelmében a feleket, hogy a fentiekkel szemben az alperesnek kell bizonyítania, hogy az I.r. felperes által megrendelt és kifizetett árut az I.r. felperes részére vagy az általa megjelölt cég részére leszállította, hogy az I.r. felperes által - konkrét megrendelés hiányában, de a keret-megállapodásra tekintettel - megelőlegezett összegek ellentételezése megtörtént.

Az alperes bizonyítási kötelezettségének a 2009. március 13. napján tartott tárgyaláson benyújtott számlákkal, szállítólevelekkel, továbbá "A", "B" és "C" tanúk vallomásaival kívánt eleget tenni.

Az alperes által az I.r. felperes felé egyetlen számla került kiállításra (2003. szeptember 5-én kelt 127/2003. számú), amelyhez tartozó szállítólevél nem a felperes, hanem a "E" Kft. felé történő teljesítést igazol. A csatolt iratok nem az alperesnek a felperes felé, az utalt összegek ellentételezéseként történő teljesítését igazolják. Az okiratokból nem állapítható meg, hogy az alperes mely cégeknek, mely jogviszony alapján szállított, illetőleg számlázott kristálycukrot. Nem igazolta azt sem az alperes, hogy a csatolt szállítólevelek szerinti cukorszállításokra a felperes képviseletében eljáró "D" diszpozíciói alapján került sor.

A meghallgatott tanúk közül az alperes korábbi jogi képviselőjeként eljáró "A" úgy nyilatkozott, hogy az alperes egyik ügyvezetője, "B" által elmondott információkkal rendelkezik. Az általa előadottak csak a 2005. évben zajló egyeztetés során az alperes által képviselt álláspontra vonatkoznak, amely információkat az általa csatolt 2005. március 8.,

március 31. és május 30-án kelt levelek is tartalmazzák. Ezekből azonban nem tűnik ki, hogy az alperes mely megrendelésre, mikor, mennyi cukrot szállított a felperesnek, vagy a felperes utasítása alapján más cégnek.

"B" is akként nyilatkozott, hogy ügyvezetőtársa, "C" rendelkezik pontosabb információkkal. "B"-nak tudomása csak arról volt, hogy az alperestől történő cukormegrendelésre "D"-n keresztül került sor. Megerősítette továbbá, hogy I.r. felperes fizetett az alperesnek a cukor ellenértékeként. A 2005. évben zajlott egyeztetés során a felek megkísérelték tisztázni a történeteket, ez azonban eredményre nem vezetett.

A magát érdekeltnek valló "C" arról nyilatkozott, hogy egy kamionnyi (23.600 kg) felperes által kifizetett cukor leszállítása - "D" utasítására - a "F" Kft. felé megtörtént. Ezt azonban sem számla, sem szállítólevél nem erősítette meg.

A fentiek alapján ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, hogy az alperes a felperes által megrendelt 23.600 kg kristálycukrot leszállította, illetőleg az sem állapítható meg, hogy a felek közti keret-megállapodásnak megfelelően a felperes által megelőlegezett 11.300.000,- Ft összegű ellenértéknek megfelelő mennyiségű cukor a felperes (vagy annak képviselője "D") által megrendelésre, az alperes által pedig leszállításra került.

A másodfokú bíróság a megrendelt 23.600 kg kristálycukor tekintetében - a kereseti kérelemmel egyezően - az alperest a Ptk. 379. §. (1) bekezdése alapján teljesítésre kötelezte, míg - a konkrét megrendelés hiányában - a keret-megállapodásra tekintettel megelőlegezett összegek megfizetésére a Ptk. 361. §. alapján kötelezte.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A fellebbezés eredményre vezetett, így az ítéletábra a pereszes alperest kötelezte a feljegyzett illetékből, illetőleg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló első- másodfokú perköltség megfizetésére.

Győr, 2011. február 9. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.	Dr. Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: